

ned på. Der er ikke sket nogen forkerte afgørelser i den tid.

Kl. 14.35

Der ligger en række praksisnotater på ny-idanmark.dk, dem nævnte hr. Simon Emil Ammitzbøll også. Jeg kan sige, at der ligger fire anonymiserede afgørelser. Der er en, der er blevet lagt ud – nu går det lidt baglæns her – den 4. februar 2006, en den 31. maj 2006, en den 4. september 2006 og en den 2. november 2006. Fire anonymiserede afgørelser ligger der på nettet, præcis som lovet.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ministeren siger, at man skal passe på nu, for så mange er der ikke kommet i klemme, og hvad ved jeg.

Pointen i det her med offentliggørelsen er vel stadig væk, at borgerne i et demokratisk retssamfund må have mulighed for at kende de regler, hvorefter myndighederne handler. Det er jo dybest set det, sagen om den langsommelige offentliggørelse af den ændrede praksis handler om. Derfor er det jo fuldstændig utilstedeligt, lige meget om vi gætter på, hvor mange eller hvor få der er kommet i klemme, at man i et demokratisk samfund som det danske ikke har mulighed for at få en fornemmelse af, hvilke regler der gælder for en selv. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg er meget glad for svaret omkring de her konkrete sager. Mener ministeren, at de fire sager, hvoraf den sidste vel er blevet offentliggjort, efter at spørgsmålet er stillet, i tilstrækkeligt omfang opfylder de forventninger, man kan have til at have anonymiserede sager, der skulle kunne afdække billedet nogenlunde?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det her med hele tiden at sige, at vi kun handler, når der kommer spørgsmål, synes jeg egentlig er at skabe en lidt for stor mistænkliggørelse, som ikke er rimelig.

De anonymiserede afgørelser er jo et supplement til praksisnotaterne, der bruges til at uddybe. Det er klart, at man også vurderer ressource-mæssigt. Det er jo ikke alle afgørelser, som vi lægger anonymiseret ud. Hvis det er et ønske fra Det Radikale Venstre, tror jeg, de skal sætte det på en selvstændig post på deres finanslovsforslag næste år. Det er klart, at det er sager, som man vurderer er relevante at anonymisere, og som kan forklare, hvordan en afgørelse er truffet. De skal ses som et supplement til de praksisnotater,

der ligger, så man kan få et billede af, hvad det er for nogle afgørelser, der bliver foretaget.

Og så vil jeg igen gentage, at der er sket rigtig meget med hensyn til at skabe åbenhed og synlighed omkring det her i min tid. Jeg tror, at man, dengang De Radikale havde regeringsansvaret, henviste til, at borgerne kunne læse paragrafferne i loven.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil godt tilbage til diskussionen om den seneste hemmelige lempelse.

Jeg synes, at det der med, om folk kan søge, er lidt af en pseudodiskussion. Det er jo enhver forundt at søge om hvad som helst, og hvis man er under 24 år, kan man selvfølgelig også søge om familiesammenføring, og så får man afslag med henvisning til 24-års-reglen. Så alle kan selvfølgelig søge.

Men det, der er spørgsmålet, er: Hvordan skal man, hvis man nu ikke gider ulejlige sig med at søge noget, som man godt ved, man får nej til, vide, at reglerne er ændrede, hvis ikke det bliver offentliggjort? Det er sådan set det, der er kernen. Hvordan skal de, der rådgiver folk, hvordan skal advokaterne vide det, hvis ikke ministeriet gør sig ulejlighed med at fortælle om det? Det er det, der er kernen.

Fordi jeg ikke forstod ministerens sidste svar omkring det her, vil jeg godt spørge: Et er altså, hvem der kan søge, det er så, hvad det er. Men vil ministeren garantere, at ingen af dem, der har fået deres sag behandlet, før praksis blev ændret, er blevet ramt af, at man altså kørte efter en praksis, som man nu mener var forkert?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Til spørgsmålet om, hvordan man skal vide det: Vi er jo ikke uenige om, at når der er praksisændringer og der bliver lavet ændringer i praksisnotater, lægger vi det ud på nettet. Det er også efter de retningslinjer, som ligger. Men nej, jeg kan ikke garantere, at de afgørelser, der er kommet, før praksisændringen er blevet lavet, er blevet foretaget efter de nye retningslinjer. Det er de selvfølgelig ikke. Der er det sket efter de eksisterende retningslinjer. Efter at der har været drøftelser med Justitsministeriet omkring det her hjørne, er vi blevet enige om, at vi skal ændre praksis her.